ROMÂNIA - ARGEȘ

TRIMESTRIAL DE INFORMAȚII CULTURALE

BULETIN CULTURAL de Mioveni

Anul I, nr. 1/2009

Publicație trimestrială editată de Consiliul Local, Primăria şi Centrul Cultural al oraşului Mioveni

B U L E T I N   C U L T U R A L

Editor

CONSILIUL LOCAL MIOVENI
PRIMĂRIA ORAŞULUI
CENTRUL CULTURAL

ISSN: 2067 - 1717

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine întrutorul semnatarilor!

Culegere computerizată: **Iuliana NEDELCU, Florina OPREA**
Copertă, tehnoredactare: **Iuliana NEDELCU**

Redacția: Mioveni, str. Tudor Muşatescu, Bl. V2B, parter, tel/fax: 0348.445.856
E-mail: **centrulculturalmioveni@yahoo.com**, **ziarmiovenii@yahoo.com**

CUVÂNT ÎNAINTE

M-au bucurat dintodeauna iniţiativele Centrului Cultural Mioveni şi, pe cât mi-a stat în puteri (şi în atribuţii), am încercat să răspund pozitiv acestor"provocări".Unele dintre ele s-au transformat în evenimente culturale de excepţie, devenind tradiţii ale oraşului nostru.

Buletinul Cultural de Mioveni constituie una dintre aceste iniţiative ale Centrului Cultural şi sper să se bucure de un real succes. Pentru noi, locuitorii Mioveniului, cultura, trdiţiile, trebuie să fie o oglindă în care ne vedem trecutul prezentul şi viitorul.

Oraşul în care noi trăim este un spaţiu binecuvântat de Dumnezeu.Cadrul natural ospitalier, clima blândă, fac din Mioveni un punct important pe harta României. Oamenii gospodari şi cu iniţiative au reusit să transforme aceste plaiuri dintr-o zonă de grădinarit –importantă, de altfel, pentru perioada respectivă - în cel mai mare centru industrial pentru construcţii de maşini din ţară. Frăţia Dacia-Renault a pus Mioveniul şi pe harta lumii.

Sper ca acestă lucrare să ne reamintească de fiecare dată că tradiţiile trebuiesc păstrate cu responsabilitate şi că ele reprezintă până la urmă identitatea noastra ca şi popor.

Ion GEORGESCU
Primarul oraşului Mioveni

MIOVENI - 524 DE ANI PAGINI DE ISTORIE

Având o istorie peste 500 de ani, oraşul Mioveni este una din cele mai vechi aşezări ale Muscelului. Fiind construit la începutul epocii medievale, Mioveniul a cunoscut toate trăsăturile acestei epoci. Ca majoritatea covârşitoare a aşezărilor noastre săteşti, nu se cunosc în mod concret momentul şi împrejurările istorice ale constituirii satului Mioveni (Mihoveni).

Potrivit tradiţiei locale, acesta ar fi fost întemeiat de o personalitate proeminentă, un "bătrân" autoritar sau un dregător ascultat pe nume Mihoveanul.

O perioadă îndelungată oraşul poartă numele de Colibaşi, dar în 1996, după îndelungate proteste şi memorii ale intelectualităţii, oraşul revine la numele de Mioveni, deoarece oraşul fusese ridicat pe vatra Mioveniului şi nu al Colibaşiului (care rămăsese intact după demolările din perioada comunistă).

Pentru sărbătorirea trecutului oraşului nostru ce are drept patron spiritual Pe Sfânta Maria, Consiliul Local Mioveni, Primăria şi Centrul Cultural organizează în fiecare an, pe 15 August, spectacole, expoziţii, concursuri şi alte activităţi sociale şi culturale, sub genericul « Zilele oraşului Mioveni».

CULA RACOVIŢA - MUZEUL ETNOGRAFIC -

MUZEUL ETNOGRAFIC MIOVENI

Situat pe malul stâng al Argeşelului, satul Racoviţa este atestat printr-un hrisov emis de către cancelaria domnească a voievodului Vlad Vintilă, la 29 decembrie 1532, prin care se întăreste jupânului Vlaicu clucerul şi fraţilor acestuia, stăpânirea unor proprietăţi în localitate.

Numele satului este diminutivul de la" rakov",cu sufixul „iţă", cuvânt de origine slavă, care înseamnă „de rac", adică sat aşezat pe marginea unui râu sau a unui lac de raci.(ruku = rac).

Părerea că numele satului Racoviţa provine de la boierii Racoviceanu ,nu este justificată , deoarece ei au trăit şi stapânit moşia în secolul XIX-lea ,iar numele satului este cunoscut în hrisoave din prima jumătate a secolului XVI-lea.

Dominând platoul din apropierea râului, prin silueta sa neobişnuită, Cula Racoviţa a înfruntat, de circa două secole, vicisitudinile vremurilor.

Informaţiile referitoare la momentul edificării culei sunt contradictorii.

O inscripţie datând de la sfârsitul secolului XIX-lea, incizată pe o placă fixată pe peretele sudic, consemna urmatoarele elemente de referinţă cu privire la istoricul construcţiei :"Zidită în anul 1806 septembrie 18, arsă în anul 1877 decembrie 13, renovată în anul 1878 iunie 15".

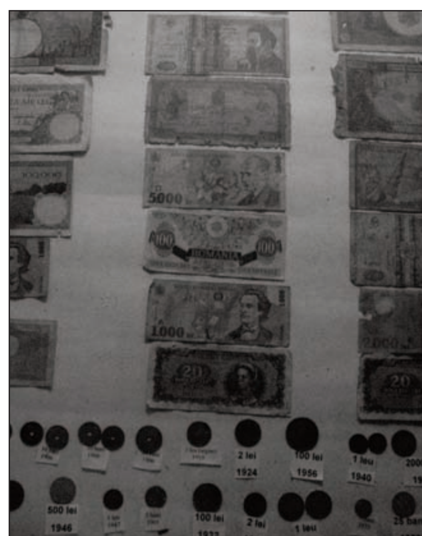
Există şi elemente informaţionale prin care se susţine că acest obiectiv a fost edificat în acelaşi an cu biserica – monument din localitate în 1786, aceste informaţii nefiind consemnate în scris, ele fiind păstrate în tradiţia orală.

O renovare de proporţii a construcţiei este consemnată documentar în anul 1878, prin grija lui Grigore Racoviceanu.

În anul 1925 I. A. Dobrovitz deţinatorul culei aduce renovari de tencuială şi refacerea acoperişului.

Lucrări de restaurare au fost făcute şi în 1975 de

către Direcţia Patrimoniului Cultural Naţional pe baza proiectului arhitectei Ioana Barteş.

Elementele de natură arhitecturală sunt edificatoare : Cula Racoviţa prezintă o formă paralelipipedică, de plan pătrat cu dimensiuni impresionante (peste 20 m înalţime şi circa un metru grosimea zidurilor).

Compartimentat în două camere egale ca suprafaţă, cu legătura directă între ele, parterul are acces din exterior asigurat printr-o deschidere practicată în peretele vestic, iar, spre etaj, pe o scară interioară amplasată în camera nord-est.

O soluţie arhitecturală adoptată de comanditar în amenajarea parterului este reprezentată de beciul de pe latura estică, cu pardoseală din piatră de râu şi intrare separată pe latura nordică a culei.

Specialiştii de la Muzeul Goleşti au conştientizat necesitatea includerii monumentului în circuitul de vizitare, amenajând o expoziţie reprezentativă de ceramică populară cu piese provenind din principalele centre ceramice ale zonei etnoculturale Argeş-Muscel.

În prezent Cula Racoviţa funcţionează ca Muzeu etnografic prin deosebita îngrijire a distinsului profesor Constantin I. Năstase .

Muzeul etnografic a fost conceput ca „un moment din stilul de viaţă al ţăranului român, spre aducerea aminte a generaţiilor" şi este amenajat pe structura următoarelor secţii: port popular, îndeletniciri, numismatică, obiecte de artă, mărturii religioase, ceramică, arme, elemente de artă populară, unelte de tâmplarie şi dogărie.

Anul cesta obiectele din Muzeul Etnografic Racoviţa au fost donate de C.I. Năstase, Consiliului Local Mioveni.

REDACŢIA

Secţia PORT POPULAR a muzeului

"BUCĂTĂRIA BUNICUŢEI"

Cula lui TUDOR VLADIMIRESCU din Cerneţi, jud. Mehedinţi

Există multe edificii de acest gen în ţară. În construirea lor meşterii s-au inspirat din arhitectura caselor boiereşti.

În general, culele sunt clădiri înalte, cu ziduri văruite şi străpunse de metereze, nişte mici cetăţi croite pentru nevoile unei familii. Numele lor provine de la turcescul „kule", care înseamnă „turn". În general, aceste clădiri au parterul înalt, masiv, luminat prin deschideri foarte înguste şi scară interioară. Sunt răspândite în tot spaţiul balcanic şi se pare că au fost construite în România începând cu anul 1650, când boierii mai mici sau mai mari încercau să-şi apere bunurile de turci.

Cula Racoviţa

"UN MOMENT DIN STILUL DE VIAŢĂ AL ŢĂRANULUI ROMÂN"

SPRE ADUCERE AMINTE GENERAŢIILOR URMĂTOARE

Motto: „Satul este locul sfânt unde s-a păstrat neatinsă bogația spirituală a poporului acesta" prof. C.I. Năstase

Trăind în mediu sătesc, de mic copil am fost impresionat de stilul de viață al țăranului român. În urmă cu numai un sfert de veac, ocupația țăranului era legată mai mult de munca câmpului şi rar pe ici – colea se mai găseau câteva ateliere săteşti. Locuitorii satelor născuți şi crescuți de generații legate de pământ, cu chipuri de români adevărați, au ținut trează conştiința neamului. Sunt isteți la minte, dibaci la meşteşug şi cu multă tărie de caracter. Iuțeala şi energia sunt urmarea firească a traiului greu. Sunt foarte răbdători la suferință. Țin foarte mult la demnitatea moştenită de la strămoşii daci, unul dintre cele mai semețe neamuri.

Toate aceste caracteristici ale țăranului român m-au determinat să găsesc modalitatea de a readuce în fața tinerei generații precum şi a următoarelor, hărnicia, iubirea şi felul de a trăi, portul şi uneltele de muncă. Cum timpul se scurgea cu repeziciune, anii treceau neobservați iar lumea evolua spre alte obiceiuri, alte datini, lăsând în urmă, în negura uitării tot ceea ce a fost cândva obiecte, unelte, port popular, aruncate prin magazii, poduri şi de cele mai multe ori aruncate la gunoi, zice-se „nemaifiind la modă" iar eu nu mă puteam hotără să trec la acțiune, ținând seama bineînțeles şi de cei ce ma înconjurau. „O inițiativă prea îndrăzneață" – un muzeu? mi s-a reproşat! Este poate drept, dar eu ca fiu al satului, ca dascăl al şcolii să trec la acțiune cât mai repede mai ales că satul meu natal – Mioveni – începuse a fi demolat! Zis şi făcut!

În urma unor intense căutări şi pregătiri, aproape casă cu casă, însoțit de fiul meu studentul Titi Năstase, adunând obiect cu obiect, găsind pretutindeni bunăvoință de donator, sătenii fiind mândri că şi ei pot contribui la restaurarea trecutului satului nostru prin înființarea unui muzeu, despre care auzise numai din presă şi televizor.

Acelaşi interes am găsit şi la Primarul oraşului Mioveni, domnul Ion Georgescu ca şi la Directorul Centrului Cultural al oraşului, doamna Argentina Culcuş.

În fine aş menționa că după o muncă asiduă timp de aproape doi ani am reuşit să adunăm o mulțime de obiecte care mai de care mai interesante şi la 12 Septembrie 1970 să inaugurăm un muzeu etnografic, în prezența autorităților locale şi județene.

Profesor
Constantin NĂSTASE

MÂNĂSTIREA VIEROŞI

Mânăstirea Vieroşi, ctitorie a vestiţilor şi vitejilor boieri Goleşti ce se trag din neamul Basarabenilor Craioveşti, este aşezată pe valea gârlei Vieroşul.

A fost întemeiată în perioada 1571 – 1573, de către vornicul Ivaşcu Golescu şi clucerul Albu Golescu fiind restaurată în 1615 de către marele vistier Stroe Leurdeni.

Întrucât în anul 1825 biserica se ruinase, vlădică Samuil Sinadon Tărtăşescul o reface din temelie.

Concepută la o scară supradimensionată, fresca nu prezintă vietuţi artistice semnificative, exceptând tablourile votive ale lui Ivaşcu şi Albu Leurdeanu, Alexandru Vodă Ghica şi Grigore Voda Ghica.

Ansamblul mânăstiresc a fost împrejmuit cu un zid înalt de circa 10 m, care delimita o incintă patrulateră, accesul de pe latura sudică, sub forma unui gang surmontat de o clopotniţă, degradându-se considerabil. Vestigii ale unor foste chilii, precum şi ale unor pivniţe mari, boltiţe relevă dimensiunile apreciabile ale ansamblului monahal. În incinta ansamblului este amplasată „Capela de cimitir„ construită de egumenul Samuil Tărtăşescul în structura sa, fiind utilizate materiale preluate din vechea biserică a Goleştilor.

La începutul secolului al XX-lea, s-au demolat clopotniţa şi etajul chiliilor, cărămida rezultată fiind folosită la edificarea primăriei şi a şcolii comunale din Colibaşi.

Ruinându-se cu vremea, capela a fost reparată radical în 1937. La limita accesului în ansamblul mânăstiresc este amplasată o cruce de piatră. Monumentul este edificat de Samuil Tărtăşescu în 1836 şi constituie un argument prezumtiv al existenţei, în incinta Mânăstirii Vieroşi, a unui atelier de pietrari organizat în cursul amplelor lucrari de restaurare a ansablului mânastiresc

Biserica Mânăstirii Vieroş a fost restaurată , succesiv, sub coordonarea Comisiei Monumentelor Istorice din România în perioada anilor 1924 - 1927 şi 1955 -1956.

Grav afectată de seismul din anul 1977, biserica a fost restaurată de către preotul Constantin Lupaşcu.

În anul 1998, Episcopia Argeşului şi Muşcelelui reinfiinţează cu aprobarea Sf Sinod "Mânăstirea de călugari Vieroş cu hramul «Intrarea Maicii Domnului în Biserică », stareţ find numit ieromonahul Ioanichie Petrescu."

REDACŢIA

CENTRUL CULTURAL MIOVENI

Centrul Cultural Mioveni a luat ființă în anul 2005 ca urmare a unei hotărâri a Consiliului Local Mioveni. Activitățile specifice desfăşurate de Centrul Cultural Mioveni, au ca obiective principale educarea artistică a publicului prin programe specifice, sprijinirea tinerilor şi artiştilor valoroşi în afirmarea lor, cercetarea, conservarea, valorificarea în ceea ce priveşte activitatea culturală şi promovarea artiştilor.

Instituția oferă GRATUIT cursuri pentru copiii din oraş: mandolină, dans popular, acordeon, instrumente de suflat, chitară şi orgă.

La Centrul Cultural activează:

- un taraf cu soliştii: Daniel Chițulescu, Liliana Iordache, Nicu Albu, Flori Caftaliu şi Sergiu Tudor;
- o fanfară condusă de prof. Marin Iliuță;
- un amsamblu de mandoline "NOVA" condus de prof. Florica Arsenescu;
- un ansamblu de dansuri populare "Plai de Dor" pregătit de prof. Cătălin Oancea.

Fondul de carte a fost donat de Asociația de prietenie Mioveni - Landerneau

BIBLIOTECA FRANCEZĂ

În cadrul Centrului Cultural funcționează şi BIBLIOTECA FRANCEZĂ, cu un fond de carte de peste 10.000 de cărți: literatură, istorie, geografie, muzică, medicină, enciclopedii, artă, donate de Asociația de Prietenie Mioveni – Landerneau. Biblioteca gazduieşte încă 10.000 de cărți tehnice ce provin dintr-o donație a SC AUTOMOBILE DACIA SA.

CASA DE CULTURĂ A SINDICATELOR DACIA MIOVENI

La început s-a numit Casa de Cultură a Sindicatelor Colibaşi, mai apoi, când un grup de patrioţi localnici redă oraşului istoricul nume al miovenilor, instituţia devine „Casa de Cultură a Sindicatelor Dacia Mioveni".

Lucrările de construcţie a Casei de Cultură au început în toamna anului 1983. Clădirea a fost primul edificiu cultural din Mioveni, o reuşită armonizare între tradiţional şi modern fiind construită în stil autentic argeşean, amplasată în centrul civic al tânărului oraş din fondurile fostului UGSR.(Uniunea Generală Sindicatelor din România). Construcţia îi revine Trustului Întreprinzător Genarală Construcţii Montaj Argeş (TAGCM) care repartizează lucrarea unei echipe de muncitori pricepuţi coordonaţi de inginerul Marian Berliba, locuitor al noului oraş, echipă care definitivează impresionanta clădire spre finele anului 1985, iar în primăvara anului următor instituţia devine funcţională. Mai marii timpului au format un grup care avea misiunea de a coordona şi verifica lucrările viitoarei instituţii grup din care au făcut parte printre alţii Ion Marinescu, Nicolae Tolescu, Andrei Dulcă, Ion Piţigoi.

Urmează apoi încadrarea personalului de specialitate şi a personalului de deservire, în aşa fel încât activitatea instituţiei porneşte în trombă odată cu venirea primăverii anului 1986, la doar câteva luni de la inaugurarea neoficială din 23 noiembrie 1985.

Astfel, noua echipă pune bazele funcţionării a numeroase cercuri şi cursuri tehnico-aplicative, organizează dezbateri, mese rotunde, simpozioane privind trecutul poporului român, implicarea tinerei generaţii în viaţa economico-socială, serate şi manifestări literar-muzicale, promovarea, în viaţa socială a principiilor creştine şi bunei convieţuiri, stimularea actului creator şi a mişcării artistice, precum şi valorificarea tradiţiilor populare locale.

Formaţiile artistice existente pe platforma Uzinei Dacia, menţinute în activitate de animatori culturali destoinici, se mută acum în casă nouă şi continuă, prin spectacolele lor, să ducă imaginea intepprinderii şi a oraşului, cât mai departe.

Ansamblul folcloric „Dacia", coordonat şi îndrumat de reputaţi oameni de cultură argeşeni Dorin Oancea şi Tică Sorescu, susţine numeroase spectacole în localitate, în judeţ şi în ţară. Astfel, grupul de dansatori şi formaţia de muzică populară dirijată de Gheorghe Floroiu intreprind câteva turnee în ţări europene ca Belgia, Franţa, Italia, Turcia.

Brigada artistică condusă cu sârg de Ion Ilinca îşi dezvoltă repertoriul şi devine treptat un veritabil teatru de revistă susţinând numeroase spectacole atât în Mioveni cât şi pe alte scene din ţară, iar corul cu peste 100 de membrii, condus de profesorul Gheorghe Gomoiu, participă ani de-a rândul, cu brio, la confruntările naţionale între echipe artistice de acelaşi gen.

Teatrele profesioniste din Bucureşti şi din ţară, formaţii artistice din strainătate, aduc pe scena acestei instituţii, mari creatori de artă şi frumos.

În cei peste 20 de ani de activitate instituţia este vizitată de Teatrul de comedie, Teatrul Giuleşti, Teatrul "Constantin Tănase" din Bucureşti, Teatrul din Piteşti, Constanţa, Ploieşti, Petroşani, estradele şi teatrele de revistă din Deva, Galati, Reşiţa şi Baia Mare.

Omagiind personalitatea omului de cultură argeşean Petre Ţuţea, Casa de Cultură a avut iniţiativa de a ridica pe soclu, chiar în parcul din faţa sa, spre nemurire, bustul din bronz al marelui filozof .

În incinta Casei de Cultură a funcţionat de 10 ani Biblioteca franceză (acum donată Centrului Cultural Mioveni), importantă achiziţie de carte franţuzească dăruită din inimă de autorităţile localităţii Landerneau din Franţa, localitate înfrăţită cu oraşul Mioveni.

Înfiinţarea şi apoi funcţionarea formaţiei de teatru pentru copii „TOM TI TOT" a condus la luarea iniţiativei proprii de a permanentiza festivalul cu caracter naţional „Ludicus" al teatrelor de copii, festival care se desfăşoară anual.

La sugestia şi din iniţiativa unui mare colaborator al instituţiei, profesorul Nicolae Rizea, Casa de Cultură a Sindicatelor Dacia Mioveni prin directorul său, Elisabeta Panait a procedat la înfiinţarea unui nou festival de poeziei şi cântecului francez ce poartă numele scriitoarei de origine română „Anna de Noailes", festival judeţean organizat anual în parteneriat cu Asociaţia de Prietenie Mioveni-Landerneau.

Instituţia şi-a îmbunătăţit colaborarea cu şcolile generale de pe raza oraşului şi participă alături de Primăria oraşului la realizarea unor acţiuni de mare amploare: » Zilele Educaţiei Naţionale », « Ziua femeii sau Copilulu »i, « Zilele Oraşului » sau Festivalul Internaţional de Folclor „Carpaţi".

Tot în cadrul acestei instituţii funcţionează Cercul de Pictura condus de Cornel Carstea .

De-a lungul timpului conducerea instituţiei a fost asigurată de directorii: Ion Piţigoi, Nicolae Badiu, Dumitru Rus, Gheorghe Manda, Marius Iliescu , Liviu Popa, Elisabeta Panait.

Elisabeta PANAIT
Director CCS Dacia Mioveni

BIBLIOTECA ORĂŞENEASCĂ

În anul 1953 este înfiinţată în comuna Racoviţa "Biblioteca Comunală" care funcţionează într-un imobil ce-i apartine lui Bibi Dinică, imobil existent şi astăzi situat pe b-dul Dacia, nr.41. În anul 1960 prin contribuţia bănească şi munca voluntară a locuitorilor se construieşte în comună Căminul Cultural Racoviţa unde va fi mutată şi biblioteca ce avea câteva mii de volume de cărţi, biblioteca fiind fruntaşă pe judeţ pentru activitatea desfăşurată. Bibliotecară în acea perioada a fost d-na Elena Tomescu.

Biblioteca a funcţionat în clădirea Căminului Cultural pană în anul 1975. Printr-un decret aparut în august 1974, posturile normă întreagă de la bibliotecile comunale au fost desfiinţate, iar bibliotecarii comunali au fost retribuiţi prin indemnizaţii simbolice.

Se pierd în această perioadă foarte multe cărţi, astfel că la un fond de carte de la aproximativ 15.000 volume existente în anul 1973 s-a ajuns ca în anul 1987 numărul de volume să ajungă la cifra de 6.390. Mai mult decat atât, fondurile alocate pentru achiziţia de carte se reduceau la cifre nesemnificative.

În anul 1989 localitatea a fost declarată oraş. Astfel biblioteca a devenit orăşenească, fiind condusă şi deservită de bibliotecar salarizat cu normă întreagă. După mai multe mutări prin diverse imobile, acum Biblioteca Orăşenească funcţionează în blocul P3A, parter, situat pe b-dul Dacia.

În prezent biblioteca are un numar de 20.545 volume şi 1901 cititori înscrişi.

Redacţia

LICEUL TEORETIC "IULIA ZAMFIRESCU"

Liceul Teoretic „Iulia Zamfirescu", a luat naştere la data de 01.09.2006 ca unitate şcolară cu personalitate juridică proprie.

Acest fapt s-a realizat ca urmare a unei mai vechi dorinţe, ca elevii din Mioveni să nu mai facă naveta spre alte localităţi pentru a urma studiile unui liceu teoretic, ţinând cont că an de an, elevii cu rezultate bune formează clase întregi la liceele teoretice din Pitesti.

După mai multe propuneri de înfiinţare în locaţii improprii, Consiliul Local şi Primăria Mioveni au decis construirea unui spaţiu nou, modern, din fonduri proprii, care s-a ridicat la 85 miliarde lei vechi (850.000 RON).

Prin Ordinul Ministrului 3555/10.04.2006, şi decizia 2716/31.08.2006, se înfiinţează Liceul Teoretic „Iulia Zamfirescu" cu sediul în str. Petre Zugravu, Mioveni.

Iniţial s-a dorit să fie colegiu, fapt care a dus la hotărârea de a avea şi clase de gimnaziu, apoi şi de învătământ primar.

Cum denumirea iniţială „Neagoe Basarab" nu a fost posibil să fie aprobată, propunerea Consiliului Local a fost să se numească „Iulia Zamfirescu".

Valori promovate în L.T.I.Z.:

Curajul – a avea puterea de a face ceea ce este bine şi de a-şi urma propria conştiinţă.

Judecata înţeleaptă – a defini şi a înţelege scopurile valoroase şi a stabili priorităţile; a gândi prin prisma consecinţelor acţiunilor şi a fundamenta deciziile pe înţelepciunea practică.

Integritatea – a avea puterea interioară de a spune adevărul, de a acţiona onest în gând şi în faptă.

Bunătatea – a arăta grijă şi compasiune, prietenie şi generozitate faţă de ceilalţi.

Perseverenţa – a fi consecvent şi a găsi puterea de a merge mai departe în ciuda dificultăţilor, a eşecurilor personale.

Respectul – a arăta consideraţie faţă de oameni, faţă de autorităţi, faţă de proprietate şi, nu în ultimul rând, faţă de propria persoană.

Responsabilitatea – a duce la îndeplinire cu consecvenţă obligaţiile care revin fiecăruia, asumarea răspunderii pentru propriile acţiuni.

Autodisciplina – a avea control asupra propriilor acţiuni, cuvinte, dorinţe impulsuri şi a avea un comportament adecvat oricărei situaţii; a da tot ce ai mai bun în orice împrejurare.

Noisuntem:

- O şcoală cu un corp didactic talentat, pasionat şi experimentat;
- O şcoală cu deschidere europeană;
- O şcoală care oferă elevilor un mediu dinamic de învăţare, ce se doreşte a fi integrat în cele mai moderne experimente la nivel naţional şi internaţional;
- O şcoală în care elevul îşi poate dezvolta inteligenţa şi talentele, poate să investigheze şi să exploreze cele mai noi domenii ale cunoaşterii;
- O şcoală care pregăteşte tineretul pentru comunitatea globală a noului mileniu;
- O şcoală în care elevul îşi poate dezvolta liber personalitatea;

GRUPUL ŞCOLAR CONSTRUCŢII DE MAŞINI COLIBAŞI

Infiinţarea Grupului Industrial Construcţii de Maşini Colibaşi este strâns legată de amplasarea Uzinei de Autoturisme în localitatea Colibaşi, urmâmd să devină principalul izvor de personal calificat pentru această platformă industrială.

Lucrările de construcţie începute în anul 1967 se desfăşoară paralel cu cele ale Uzinei de Autoturisme şi se finalizează în anul 1967.

Complexul şcolar este amplasat în nord-estul judeţului Argeş, în localitatea Colibaşi, la o distanţă de 14 Km de oraşul Piteşti, într-un cadru agreabil, înconjurat de o pădure de stejar ce provoacă prin înălţime, veşnicie şi rezistenţă la studiul profund, investigaţie şi statornicie.

SCURT ISTORIC

■ 1969/1970 – îşi deschide porţile unitatea şcolară pentru următoarele forme de învăţământ : şcoală profesională, şcoală de maiştri şi şcoală post liceală;

■ 1972/1978 – funţionează în unitatea şcolară un club sportiv, cu secţii de box şi lupte, pentru pregătirea viitorilor participanţi la olimpiade;

■ 1974/1975 – se înfiinţează treapta I de liceu industrial, curs de zi, profil mecanic şi electrotehnic;

■ 1976/1977 – se înfiinţează treapta a –II-a de liceu industrial curs de zi şi de seral, în specializările: electromecanic, electrician întreţinere şi reparaţii, mecanic combustie internă, mecanic maşini şi utilaje, prelucrător prin aşchiere, prelucrător la cald.

■ 1980 – unitatea şcolară a găzduit pentru o lună Forumul Naţional al Pionerilor.

■ 1983 – a avut loc în incinta unităţii şcolare Etapa Naţională a concursului pe meserii, specialitatea mecanic auto.

■ 1987 –unitatea şcolară a primit vizita miniştrilor învăţamântului din ţările Europei de Est.

■ 1990/1991 – se infiinţează clase de liceu curs de zi şi seral, filiera teoretică.

■ 1990/2003 – în unitate se produc transformări în concordanţă cu noua reformă a învăţământului românesc, ce fundamentează planul de şcolarizare pe dezvoltarea socială, economică şi culturală, la nivelul localităţii şi judeţului.

■ 2003/2004 – se înfiinţează clasele de arte şi meserii, principalele pepiniere de viitori specialişti.

ACTIVITĂŢI EXTRAŞCOLARE

BALUL BOBOCILOR

În fiecare toamnă "se numără bobocii"... din licee. Înainte de a le creşte penele pentru zbor, îşi pun straie de sărbătoare şi merg la cea mai dintâi petrecere adevărata din viata de şcolar: ***Balul Bobocilor***.

GUNOAIELE STRĂZILOR…

Strada … Un cuvânt care odinioară însemna lumină, bătăi cu flori, trăsuri elegante şi pietoni civilizaţi. Astăzi, s-a transformat într-o Cenuşăreasă veşnic acoperită de fumul sofisticatelor automobile, în gropi din ce în ce mai mari şi mai adânci, care se umplu cu apă, dacă plouă, cu nisip, dacă e vară, cu roţi şi cu picioare frânte.. Ah! Am uitat de mucurile de ţigară, de pungile de „Cio-Chips”, de bidoanele goale…

Şi mai spunem că iubim! Pe cine, dacă nici de propria viaţă sănătoasă nu ne pasă?! Oare Pământul nu suferă, deja, de prea multă poluare? Nu auzim plânsul hohotit al Naturii, al Cerului şi al Adâncurilor? Ne-am săturat de anii îndelungaţi de civilizaţie şi vrem să ne întoarcem la Epoca de piatră? Taţi liniştiţi, iubitori ai dezastrelor, vremea aceea se apropie cu paşi grăbiţi, dacă nu ne pasă!!

Hei! Treziţi-vă, totuşi! Daţi două palme conştiinţei voastre amorţite, pentru a o readuce la viaţă! Haideţi să protejăm mediul, haideţi să mai trăim un pic! N-avem voie ca doar noi să beneficiem de frumuseţea lumii! Avem obligaţia morală să clădim o lume mai curată, pentru, cei ce ne vor urma, nu să ridicăm munţi de reziduuri de tot felul! Terra nu este o groapă de gunoi,ea are o viaţă, aceea dăruită şi ocrotită de noi. Haideţi să înţelegem o dată pentru totdeauna că nimeni nu este obligat să meargă după noi şi să ne strângă mizeriile! Nicio pungă autohtonă sau de import nu se supără pe noi dacă o încărcăm cu tot ce vrem să aruncăm şi o ducem, noi - mai civilizaţi, cerul – o peruzea şi asta e TOTUŞI CEVA! Elevii liceului nostru au fost şi sunt receptivi la sfaturile Terrei Sănătoase sub coordonarea doamnei profesoare Vladu Mariana şi domnul maistru Dumitru Olteanu.

INTERCULTURALITATE ŞI SPIRITUALITATE

Cineva, „ persoană importantă, nu spunem cine”, a zis că noi, întregul colectiv de la Grupul Şcolar Construcţii de Maşini Colibaşi, suntem cam … „marginalizaţi”(!). Oare din cauza faptului că studiem în … „pădure” ?!! Posibil, dar atenţie: pădurea înseamnă viaţă curată, feriţi de influenţele nocive ale societăţii! Scuzaţi, vă rugăm, că am copiat idealul educaţional al lui Rousseau!

Dovadă că natura nu e junglă o constituie faptul că am sărbătorit, ca orice om normal, „Săptămâna Educaţiei Globale - Interculturalitate şi spiritualitate”.

Colegii din clasa a XI-a D, an de completare - Tiţa Ionuţ, SandaViorel, Paleru Cătălin, Simion Cosmin, Vasile Adrian – ne-au demonstrat că interculturalitatea presupune schimbul de valori culturale între civilizaţii diferite. Ei au adaptat scenic şi au interpretat nuvela fantastică a lui M. Eliade – Nopţi la Serampore

Elevii clasei a X-a B liceu - Crai Roxana, Chiliment Roxana, Birciu Georgiana, Dumitraşcu Andreea, Florescu Mădălin, Mădiţa George, Zanfir Adrian, Albu Alexandru – ne-au convins cât de importantă este conştiinţa identitară, când vrem să ştim cine suntem noi, românii, şi cine sunt ceilalţi.

Căpăţână Cătălin şi Colbert Mihai ne-au reamintit că marii scriitori sunt nemuritori, iar câţiva colegi din clasa a IX-a E SAM l-au readus printre noi pe Caragiale, prin Five o'clock.

ÎŢI MULŢUMIM, DOMNULE EMINESCU!

În fiecare iarnă, vântul scutură copacii. Şi dacă nu pică vreo steluţă argintie, tot cade câte-o lacrimă de dor. Pentru că noi ştim să ne omagiem rapsozii şi îi aducem printre noi ori de câte ori se nasc … o naştere perpetuă.

Eminescu este Nemuritorul ce călăuzeşte spre paradisul spiritual generaţii după generaţii. La începutul fiecărui an, ne împrumută din marea lui voinţă şi ne ajută să ne învingem slăbiciunile.

Nu avem pretenţia să îl ajungem vreodată. Vrem să fie mândru că îi suntem urmaşi, aşa cum şi el ne-a dăruit mândria de a rosti oriunde şi oricum Eminescu!

În cinstea sa, noi, elevii clasei a IX-a A, am interpretat, prin joc de rol, fragmente din Povestea teiului, am aprins pentru o clipă marea-i iubire pentru Veronica Micle, prin poezii - dialog şi prin scrisori ale celor doi îndrăgostiţi.

SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI

În perioada 17 – 23 decembrie 2009 au fost organizate diferite activităţi cu ocazia sărbătorilor de iarnă.

Elevii claselor a X-a A Liceu, a XI-a A Liceu şi a X-a A Sam , pregătiţi de doamnele profesoare Iordan Mirela, Codreanu Nicoleta, ne-au încântat cu colindele lor. De asemenea şi elevele clasei a IX-a B liceu, pregătite de doamna profesoară Dima Cornelia, ne-au bucurat sufletele cu lumina sfântă a Naşterii Domnului.

SIMPOZION INTERJUDEŢEAN „EDUCAŢIE PRIN SCHIMBARE - INSTRUIRE PRIN EXPERIMENT”

Grupul Şcolar Construcţii de Maşini Colibaşi a organizat pe 21 martie 2009, la Casa de Cultură Mioveni, simpozionul interjudeţean cu tema „ Educaţie pentru schimbare - Instruire prin experiment”, cu sprijinul Consiliului Local şi al Primăriei Mioveni.

Activitatea a fost coordonată de ing. Gabriela NEAGU – Inspector şcolar de specialitate, I.Ş.J. Argeş, ing. Aurel ŞERBAN - Director Grup Şcolar C. M. Colibaşi, prof. Ileana MĂRGĂRIT - Director adj. Grup Şcolar C. M. Colibaşi şi ing. Mărioara PREDA - Director adj. Colegiul Tehnic „Dimitrie Dima” Piteşti in colaborare cu prof. Cristina POPESCU – Palatul Copiilor Piteşti, ing. Doina ZAFIU - Grup Şcolar C. M. Colibaşi, prof. Ana BADEA – Grup Şcolar de Chimie Industrială Piteşti, ing. Mihaela CRIŞAN – Grup Şcolar I.C.M. “Dacia” Piteşti şi ing. Renate RAICEA - Grup Şcolar Ştefăneşti.

Activitatea a fost destinată elevilor şi profesorilor de ştiinţe şi tehnologie şi s-a desfăşurat în cadrul programelor coordonate de Center for Science Education and Training _CSET în coordonarea Dr. Dan Sporea de la Institutul Naţional de Fizica Laserilor Plasmei şi Radiaţiilor.

D-l Sporea a prezentat proiectele, activităţile şi evenimentele organizate de CSET, inclusiv POLLEN un proiect european, la care România este membru observator, proiect referitor la „Instruire prin experiment în şcoala primară”. La prezentare au fost invitaţi educatori, învăţători şi profesori din învăţământul preuniversitar.

Secţiunile simpozionului au fost :

- Expoziţie
- Prezentari experimente reale
- Prezentari experimente virtuale

Cadrele didactice ale liceului nostru s-au implicat în organizarea simpozionului şi au prezentat lucrări şi referate, iar elevii,, Lazăr Ionuţ Mădalin clasa a XI-a A şi Şuţă Andreea Livia clasa a XIII-a A, sub indrumarea domnilor profesori Florea Elena şi Dobrin Constantin, au prezentat lucrarea „ Schema de alimentare şi comandă pentru schimbarea sensului de rotaţie a unui motor asincron trifazat cu rotorul în scurtcircuit”.

Pe aceasta cale mulţumim domnului primar Ion Georgescu, Consilului Local, Centrului Cultural şi Casei de Cultură Mioveni pentru sprijinul acordat desfăşurării în bune condiţii a acestui simpozion.

ŞCOALA GENERALĂ “LIVIU REBREANU”

“... nu poti avea succes profesional decât daca esti un om modest si cu idei îndraznete.”

Liviu Rebreanu

Şcoala din oraşul Mioveni şi-a ales ca patron spiritual pe renumitul romancier Liviu Rebreanu, care şi-a petrecut ultimii ani din viaţă la Valea Mare, localitate situată în apropiere.

Învăţământul în Mioveni are tradiţii îndelungate, care decurg din dorinţa oamenilor de pe aceste meleaguri de a cunoaşte, de a învăţa, de a se instrui şi de a-şi însuşi o meserie care să le asigure existenţa în viaţă.

Anul 1838 este un an de referinţă pentru învăţământul din Mioveni. Astfel, în acest an în satul Mioveni cu Părăşti există şcoală, iar catagrafia pe acest an arată că Tudor Poppa Nicolae, moşnean din acest sat era “dascăl de copii”.

În anul 1846 erau în Mioveni şi Părăşti 115 familii care trebuiau să dea câte 2 lei pentru plata învăţătorului.

La 7 decembrie 1864 este promulgată “Legea instrucţiunii publice” de către domitorul Al. I. Cuza, lege care va reorganiza şi moderniza Şcoala românească. Astfel, în anul 1870 la Şcoala Mioveni erau înscrişi 40 de elevi şi frecventau cursurile 20 de băieţi. Se menţionează că progresul elevilor este bun, iar starea materială a şcolii este bună.

În anul 1894 a fost construit un local nou de şcoală în centrul vetrei satului, construit din zid, cu o singură sală de clasă şi o cancelarie.

În anul 1923 se mută şcoala în casa Grigorescu care avea 3 săli de clasă, o cancelarie, o curte mare şi teren agricol.

În perioada celui de-al doilea război mondial, familia Zamfirescu construieşte acasă o sală de clasă unde învăţătoarea Iulia Zamfirescu, pe lângă educaţie şi instrucţie oferă copiilor şi o masă gratuită. După al doilea război mondial, fruntaşii localităţii erau şi dascălii Ion Robea, Iulia Zamfirescu, Arion Aldea, Ion I.Năstase, C.I. Năstase, Simion Puşcaşu, Victoria Puşcaşu.

În anul 1966 se construieşte un local nou de şcoală cu 5 săli de clasă, cancelarie şi grupuri sanitare.

După 1968 localitatea Mioveni cunoaşte o dezvoltare economică şi socială deosebită, aceasta fiind în legătură directă cu Uzinele “Dacia”. Mai întâi devine cartier al municipiului Piteşti şi la Mioveni se declanşează o rapidă urbanizare şi creştere a populaţiei. La 19 aprilie 1989, prin Decret prezidenţial Mioveni este declarat oraş de sine stătător.

Această evoluţie a oraşului nostru a pus problema construcţiei unei şcoli capabile să cuprindă numărul mare al elevilor. Noua şcoală a fost dată în folosinţă în toamna anului 1980 (pe 24 octombrie) şi dispune de 17 săli de clasă şi 3 laboratoare, cancelarie, bibliotecă, secretariat, cabinet medical şi grupuri sanitare.

Din 1989 s-a transformat în şcoală şi Căminul de nefamilişti din apropiere, unde au fost amenajate 30 de săli de clasă la care se adaugă şi şcoala veche cu cele 4 săli de clasă.

În anul 2004, cu ocazia Zilei Copilului, la 1 Iunie s-a dat în folosinţă o sală de sport modernă asteptată de foarte mult timp.

În prezent Şcoala “Liviu Rebreanu” dispune de 2 corpuri de clădiri cu 45 săli de clasă dintre care:

- 2 laboratoare de informatică;
- laborator de fizică;
- laborator de chimie;
- laborator de biologie;
- cabinet religie;
- bibliotecă, sală de lectură;
- sala modernă de sport, terenuri;
- cabinet psihopedagogic;
- centrul logopedic zonal;
- cabinet asistent social;
- cabinet medical;
- cabinet învăţători.

În anul şcolar 2008-2009 sunt înscrişi 1270 de elevi , rămânând deocamdată, una din cele mai mari şcoli din ţară.

De pregătirea şi educaţia elevilor se ocupă un număr de 23 de învăţători şi 64 profesori.

DIRECTORII ŞCOLII:

- 1980-1982 - prof. Mircea STOICA
- 1982-1989 - prof. Mihai BRĂSLAŞU
- 1989-1992 - prof. Nicolae RIZEA
- 1992-1996 - prof. M. RĂDULESCU
- 1996-1999 - prof.C-tin NĂSTASE
- 1999-2005 - prof.Elena PUFU
- 2005- 2009 - prof.C-tin NĂSTASE
- 2009 - prof. Iulian RIZOIAICA

ŞCOALA GENERALĂ "GEORGE TOPÂRCEANU"

Porţile Şcolii „George Topârceanu" au fost deschise la 1 septembrie 1996 ca o necesitate a sporirii calităţii actului educativ şi instructiv. Se ştie că şcoala din Mioveni de la acea dată, astăzi „Liviu Rebreanu" ajunsese să fie organizată astfel că alfabetul nu mai avea litere pentru organizarea unei serii.

Eforturile financiare ale momentului şi cele locale au făcut ca la data anunţată circa 1568 elevi în 56 clase I-VIII şi 110 cadre didactice să vina în noua locaţie organizată pe clase deja constituite anterior din zona de sud a oraşului, ca urmare a unei viziuni pozitive a conducerii şcolii existente în Mioveni.

Odată demarat, procesul de funcţionare a noii şcoli care a primit denumirea de „George Topârceanu", colectivul de cadre didactice a trecut la amenajarea ambientală la dotarea cu materiale şi mijloace didactice cu sprijinul părinţilor, al I.S.J. şi al Comunităţii locale.

Ca orice început, eforturile sunt lăudabile şi munca depusă începe să dea roade în sensul performanţei şcolare la clasă,în activităţi educative extracurriculare şi extraşcolare.

Preocuparea cadrelor didactice pentru păstrarea tradiţiilor locale a început cu realizarea unor programe cultural artistice de calitate cum ar fi o şezătoare pe tema „Tradiţii de iarnă la români" realizată de regretatul profesor Costache Marinel cu implementarea în localitate pentru prima dată organizată la Şcoala „George Topârceanu" a obiceiului „Focul Sfântului Dumitru", obicei pe care Primăria şi Centrul Cultural Mioveni l-a promovat în întreg oraşul ca fenomen organizat pe lângă şcoli şi în unele zone ale oraşului.

În ceea ce priveşte randamentul obiectivului de bază al şcolii, transmiterea de informaţii, creare de deprinderi, formarea de mentalităţi şi abilităţi comportamentale, implicarea cadrelor didactice în acest sens fiind mai mult decât elocventă.

Elevii Şcolii „George Topârceanu" s-au remarcat la Olimpiadele şcolare, în Concursuri judeţene şi interjudeţene unde au obţinut premiul I, II, III, menţiuni sau clasificări onorante ce le-au dat dreptul să se califice la fazele zonale şi naţionale (la disciplinele Educaţie Fizică, Chimie, Istorie).

Elevii acestei şcoli sunt remarcaţi şi prin activităţi culturale şi sportive, în activităţile organizate de Centrul Cultural Mioveni sau de instituţiile de cultură, artă de la nivel judeţean.

Şcoala "George Topârceanu" se poate lăuda cu copii săi care sunt implicaţi în diverse activităţi artistice, corul şcolii prezentându-se foarte bine la" Concursul Judeţean de Tradiţii" , la fel şi formaţiile de dans modern, expoziţiile de desen ale elevilor etc.

Rezultatele remarcabile ale elevilor şi cadrelor didactice sunt şi rodul condiţiilor materiale create, dar şi al factorului uman cu care şcoala se poate mândri.

Legătura strânsă şi cooperarea permanentă cu Primăria a făcut ca şcoala "George Topârceanu " să fie prima instituţie care să fie independentă fată de nevoia de energie termică, în anul 2000 construindu-se lângă şcoală o centrală termică .

În septembrie 2007, cu numai 3 zile înainte de începerea şcolii a demarat şi acţiunea „Termopane" subvenţionată de către primărie.

În primăvara anului 2008, a intrat în reabilitare sala de sport.

Şcoala „George Topârceanu" este o una cu performanţe aflată permanent într-un proces de autoperfecţionare a activităţii şi care este deschisă la realizări deosebite prin elevii săi sub îndrumarea directa a cadrelor didactice.

ŞCOALA "MARIN SORESCU" ŞI RACOVIŢA DE SUS

Şcoala Racoviţa "Marin Sorescu"

Şcoala Racoviţa de Sus

În Racoviţa a fost înfiinţată pentru prima dată o şcoală publică în anul 1830 fiind una din cele mai vchi şcoli din fostul judeţ Muşcel. Această şcolă a fost înfiinţată în Racoviţa de Sus şi acolo învăţau şi copii din Racoviţa de Jos şi Valea Stânii.

La început şcolile funcţionau cu întreruperi din cauza lipsei de învăţători sau a locaţiei. Prin urmare cursurile erau sporadice, numai pe timpul iernii şi urmate de un număr mic de elevi.

După revoluţia din 1848 şcolile au fost închise din cauza holerei şi a revoltei şi s-au redeschis abia din anul 1857.

În anul 1870, Racoviţa de Jos devine comună cu administraţie separată şi aici va fi construită şcoală de sine stătătoare. Satul Valea Stânii îşi va înfiinţa şcoala proprie abia în anul 1898 şi pâna la această dată, copiii satului învăţau la Şcoala Racoviţa de Sus

Şcoala din Racoviţa de Sus avea în anul 1884 două posturi de învaţători, ca în anul 1922 să ajungă la 3 posturi de învăţător.

În anul 1883 proprietarul moşiei Racoviţa I.A.Dobrovitz ajunge prefect de Muscel.

În 1902 Şcoala Racoviţa de Jos a fost construită cu doua săli de clasă, cancelarie şi locuinţă pentru diriginte.

La 1 octombrie 1903, în localul fostei cazărmi se înfiinţează Şcoala elementară de meserii, secţia dogărie, iar în 1914 se construieşte şi dormitor pentru elevii din alte sate ce veneau la şcoala de meserii.

În 1904 s-a înfiinţat şi o cantină pentru elevi. La absolvirea şcolii elevii primeau, pe lângă diplomă şi un rând de scule gratuit.

În perioada 1924-1927 se construieşte şi în Racoviţa de Sus o şcoală .

În 1972 începe construcţia şcolii elementare Racoviţa de Sus, cu patru săli de casă şi cancelarie.

După intrarea României în primul război mondial, şcoala a fost închisă. După război activitatea şcolii s-a redeschis, funcţionând până în anul 1948 când a fost desfiinţată.

După cel de-al doilea război mondial învăţământul va lua o mare amploare, dezvoltându-se atât baza materială cât şi cea umană.

Până în 1968 Racoviţa a funcţionat cu statut de comună, şcolii fiindu-i arondaţi elevii din actualul cartier Mioveni care aparţine comunei Racoviţa .

Actuala Şcoală Racoviţa a fost construită în anul 1971 ca şcoala generală cu 8 săli de clasă, laboratoare şi sală de gimnastică. Scoala Racoviţa de Jos se numeşte astăzi Şcoala "Marin Sorescu ".

Director
Adrian DUŢĂ

ŞCOALA GENARALĂ COLIBAŞI

Despre vechimea primei şcoli din satul Colibaşi aflăm informaţii atât din lucrarea „Comuna Colibaşi - Pagini de istorie”, scrisă de colonelul Gheorghe Săvulescu, dar şi din arhivele Ministerului Instrucţiei din 1845 şi 1860.

În anul 1904 se construieşte o şcoală făcută din zid ,cu o sală si o locuinţa pentru învăţător.

În perioada cât nu a existat clădirea propriu-zisă pentru şcoală, elevii învăţau într-o casă cu chirie, ori în locaţia primăriei.

Construcţia actualei şcoli din Colibaşi s-a făcut în perioada colectivizării 1960-1962

În prezent pe teritoriul oraşului Mioveni funcţionează Şcoala cu clasele I-VIII Colibaşi care are în subordine Şcoala cu clasele I-IV Făget, Grădiniţa cu program normal Colibaşi, Grădiniţa cu program normal Făget.

Numărul elevilor din şcoală: 186 elevi –Şcoala cu clasele I-VIII Colibaşi, 65 elevi Şcoala cu clasele I-IV Făget, 52 copii grădiniţa Colibaşi , 33 copii grădiniţa Făget.

Elevii care frecventează cursurile şcolii noastre au vârste cuprinse între 6-15 ani.

Şcoala Colibasi dispune de 1 clădire, 7 săli de clasă, 3 laboratoare (laborator de informatică laborator de biologie, laborator de chimie), 2 cabinete-sală de clasă (cabinet de istorie, cabinet de limba română), 1 bibliotecă, 1 sală de sport.

Şcoala I-VIII Colibaşi dispune de o dotare bună cu manuale, material didactic şi echipamente. Numărul angajaţilor din şcoala fiind de 2 educatoare,4 învăţătoare , 15 profesori.

Climatul din cadrul colectivelor de cadre didactice ale unităţilor respective este unul plăcut, oferindu-se un context educativ favorabil comunicării deschise .

Întregul personal al şcolii este calificat şi are o pregătire de bună calitate. Dintre cele 23 de cadre didactice, 4 au gradul I, 6 au gradul II, 8 au definitivatul şi 5 sunt debutanţi. Tot personalul şcolii este interesat de dezvoltarea profesională şi perfecţionarea continuă.

Managementul şcolii este asigurat de un director, un consilier educativ, Consiliul de Administraţie, Consiliul Profesoral, Consiliul Reprezentativ al Părinţilor şi Consiliul Elevilor care colaborează permanent pentru un cât mai eficient management. Managementul şcolii este preocupat de dezvoltarea profesională a elevilor, manifestă interes pentru aplicarea unei strategii educaţionale de calitate care să vină în îndeplinirea nevoilor elevilor de a se adapta cerinţelor actuale ale societăţii.

Activităti desfaşurate la Şcoala cu clasele I-VIII Colibaşi

Printre activităţile desfăşurate cu elevii noştri în acest an şcolar putem enumera :

- programe artistice prezentate cu ocazia depunerilor de coroane de flori la monumentul eroilor);
- 1 Decembrie-Ziua Naţională a României, 28 mai-Ziua Eroilor);
- programe artistice prezentate în faţa părinţilor elevilor cu ocazia sărbatoririi unor evenimente(Crăciunul,Ziua Mărţisorului, 8 Martie, Ziua Copilului);
- activitate organizată în parteneriat cu Primăria Mioveni,ocazionată de sarbătoarea Sf. Dumitru (octombrie 2008);
- participera la concursul de desene organizat de Carrefour-România, unde doi elevi din şcoala au obţinut menţiuni. (decembrie 2008);
- participarea la concursul de compuneri organizat cu ocazia comemorării prof. Nicolae Rizea, unde elevii nostri au ocupat locul II la fiecare secţiune (decembrie 2008);
- activitate dedicată comemorării marelui poet naţional Mihai Eminescu (concurs de poezie organizat la nivelul şcolii) - ianuarie 2009;
- activitate cu prilejul zilei de 24 ianuarie;
- organizarea unei excursii cu elevii claselor a VII a şi a VIII a la Vulcanii Noroioşi-Buzău(martie 2009);
- organizarea unei expoziţii cu ouă încondeiate cu ocazia Sf. Paşti - cls III;
- organizarea cercului „Mâini Îndemanatice”- cls III;
- participarea la Concursul Naţional Media Kinder cu elevii din clasele I - VII - s-au obţinut numeroase premii ;
- organizarea unui concurs pe teme literare clasele I-IV (recitări, povestiri), (martie 2009);
- participarea la Festivalul “Tinere Talente “cu o formaţie de dans modern,unde elevii nostri au ocupat locul III;
- participarea la Festivalul Primăverii cu elevii claselor I-IV: cel mai bun recitator - locul II, dans tematic –menţiune, parada costumelor – menţiune, interpretare melodie tematică.
- participarea la Concursul Cangurul, faza pe şcoală şi faza judeţeană cu elevii care s-au calificat, atât la secţiunea matematică, cât şi limba română.
- participarea la concursul „Olimpicii Cunoaşterii” cls I - IV;
- participări la întrecerile sportive (fotbal) organizate la nivelul oraşului;
- participarea la olimpiadele şcolare: faza pe localitate şi faza judeţeană cu elevii care s-au calificat;
- participare la manifestarile dedicate Zilei copilului: desene pe asfalt, parada costumelor, cross, activităţi sportive: fotbal, tenis de masă, şah (1 iunie-2009). Elevii şcolii noastre au ocupat locuri fruntaşe la toate manifestarile organizate cu acest prilej.
- participarea la olimpiada de şah - fazele localitate, judeţeană, naţională cu elevul Fulger Ionut Alexandru din clasa a VIII a.
- participarea la spectacolele de teatru “Pacală în satul lui “şi “Tom şi Jerry”(20 noiembrie-2008 si 28 aprilie-2009);
- ”Noi prietenii,noi planuri de viitor”- acţiune organizată în parteneŞtefaneşti şi organizarea unei activităţi comune;
- activităţi dedicate Zilei Europei şi Zilei Pământului;
- actiuni de ecologizare a râului Doamnei (noiembrie 2008 şi aprilie 2009);
- participarea cu elevii claselor a VIII a la simpozionul cu tema “Alcoolul, tutunul şi drogurile , o joacă nevinovată sau un pericol?” şi cu desene ale copiilor pe această temă la expoziţia organizată.
- participarea la Ziua Francofoniei cu două şcenete prezentate în limba franceză;
- desfăsurarea lunară a şedinţelor cu părinţii elevilor pe clase;
- organizarea de sedinţe cu părintii şi elevii claselor a VIII a în vederea unei bune orientări şcolare;
- organizarea unui concurs pe teme de educaţie rutieră în colaborare cu Poliţia oraşului Mioveni;
- Concurs – campanie: ”Apa-resursă limitată “în colaborare cu Primăria Mioveni;
- acţiune de colectare a deşeurilor de hârtie (strângerea de maculatură).

ŞCOALA CU CLASELE I - IV - FĂGET

Satul Vieroş este aşezat la gura gârlei Vieroşul de la care si-a luat numele, pe o vale acoperită cu păduri de fag. În documentele vechi i se mai spunea şi „Virăş”, sau „Verăş” şi este cunoscut în istorie de aproape 450 de ani.

Este amintit pentru prima dată în anul 1525, într-un hrisov al lui Radu de la Afumaţi, domnul Ţării Româneşti, care întăreşte stăpânirea moşiei Vieroşul de către familia boierilor Goleşti, cei care vor ctitori în 1573 mânastirea Vieroş.

Din anul 1860 se vorbeşte despre comuna Vieroşul deoarece până la acestă dată, pe lângă Mânăstirea Vieroş, nu existau decât robii mânastirii. Odată cu apariţia localităţii Vieroş se poate aminti şi de şcoala din acest sat.

La începutul secolului XIX, în chiliile mânăstirii exista o şcoală unde se învăţa scrierea chirilică şi cărţile bisericeşti, pentru care mânastirea cheltuia sumele necesare pentru venitul sau.

În trecut a avut administraţie comună cu satul Colibaşi şi până la secularizarea din 1862, ambele sate erau proprietatea mânăstirii Vieroşu. Din anul 1964 satul Vieroş şi-a schimbat numele în Făget.

Prima şcoală sătească s-a înfiinţat în anul 1907, avându-l ca învăţător pe G. Mărăcineanu, numit în acel an, acesta rămânând la catedră până în anul 1917.Din 1918, la şcoala din Vieroş, a suplinit ca învaţătoare Zoe Martin. Înainte de Primul Război Mondial, satul avea 79 copii de şcoală la o populaţie de 698 de locuitori

După cel de-al 2 lea Război Mondial, la Şcoala Vieroş erau învăţători soţii Dumitrescu Cecilia şi Gheorghe.

După declararea oraşului Mioveni, Făgetul a devenit cartier al acestuia. Aici funcţionează în prezent şcoala cu clasele I-IV şi o grădiniţă, structuri ale Şcolii cu clasele I-VIII Colibaşi.

Astăzi, Şcoala din Făget, are în subordine patru clase şi o cancelarie în care învaţă peste 80 de elevi din clasele I-IV, numărul elevilor fiind în uşoară creştere.

Absolvenţii clasei a-IV-a urmează, după absolvire, cursurile Şcolii cu clasele V-VIII Colibaşi, având transportul gratuit asigurat de Primăria oraşului Mioveni.

Spaţiul şcolar al unităţii este 4 săli de clasă, o cancelarie, repartizate într-un corp de clădire şi două săli de grădiniţă repartizate într-un alt corp de clădire.

Biblioteca şcolară include un număr de 461 volume carte şcolară şi de specialitate.

Redacţia

CATEDRALA ORTODOXĂ MIOVENI

Amplasată în centrul civic al oraşului Mioveni, Catedrala ortodoxă cu hramul "Sfinţii Petru şi Pavel" relevă, prin monumentalitatea conferită de dimensiunile sale impresionante şi prin originalitatea soluţiilor constructive, preocuparea edililor de a conferi oraşului valenţe arhitecturale remarcabile.

Proiectarea acestui "simbol al credinţei strămoşeşti care domină valea Argeşului" a fost elaborată de către arhitecţii Maria şi Alexandru Mulţescu şi inginer Ana-Maria Marinescu.

Paramentul prezintă un decor amplu, conceput prin placarea cu marmura alba şi bej - aurie, decor de inspiraţie bizantină, preluat de arhitectura bisericească din secolul al XIV- lea şi a continuat secole de-a rândul până la arhitectura autohtona ecleziastică a secolului XX.

În arcadele acesteia se preconizează realizarea unor icoane din mozaic, mai fastuoase decât cele executate în frescă, proiectanţii prevăzând placarea soclului şi a parapeţilor scărilor laterale cu marmură bej.

În interior, bazinul din jurul altarului va fi realizat din marmură albă, pardoselile interioare din marmură în trei culori: alb, negru şi bej-crem, balustradele din inox, în exterior, şi din fier forjat, la interior.

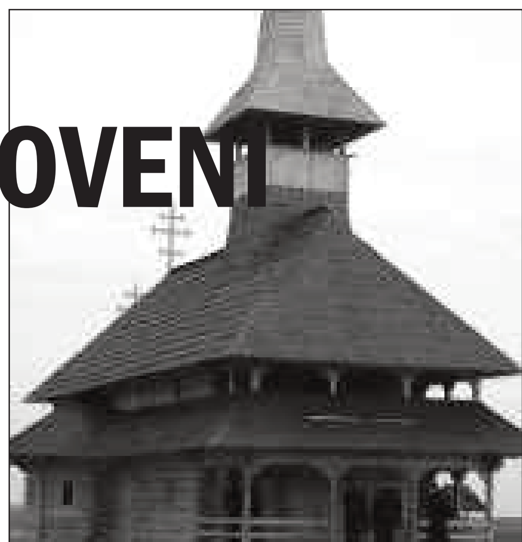
Catedrala a fost învelită cu tablă de aramă. Tâmplăria este concepută pe un suport de beton armat inclus în structura de rezistentă a edificiului.

Întrucât monumentala construcţie se afla într-un stadiu avansat de definitivare, oficierea slujbelor religioase se efectuează în subsolul clădirii, înzestrat cu icoane care conferă interiorului aspectul specific unui locaş de cult ortodox.

Cei care slujesc cu devotament şi supraveghează permanent finisarea lucrărilor distinsei construcţii sunt preoţii Petre Hera, Ştefan Ardeleanu şi Vasile Sandu.

Redacţia

BISERICA "TREI IERARHI" MIOVENI

Episcopia Argeşului şi Muscelului a înfiinţat Parohia „Sfinţii Trei Ierarhi” la data 1 februarie 2007.

Primăria Oraşului Mioveni a aprobat concesionarea unei suprafeţe de teren pe strada Dealul Viilor unde va fi amplasată biserica parohială.

Astfel la 1 septembrie 2007 s-au început lucrarile de construire a unei biserici de lemn în stil maramureşan, prima de acest fel din oraşul Mioveni.

BISERICA "SF. APOSTOLI PETRU ŞI PAVEL" COLIBAŞI

Edificată între anii 1850 - 1860, de către obştea satului Colibaşi, pe locul vechii biserici de lemn, biserica actuală păstrează pisania veche cu caractere chilirice, în care se menţionează ctitorii şi perioada construirii sale.

În perioada anilor 1967 - 1972, din iniţiativa preotului Constantin Lupaşcu, s-a realizat "o preînnoire cu tencuieli cu alese motive decorative, cu pictură nouă, mobilier şi tâmplă", autorul iconostasului de lemn fiind meşterul sculptor Donescu.

În anii 1971-1972, a fost construită cancelaria, în care s-a organizat un interesant muzeu parohial, pentru depozitarea unor cărţi de ritual, icoane şi obiecte de cult din patrimoniul sfântului locaş.

Biserica din Colibaşi a fost restaurată post 1982, prin osârdia preotului conf. dr. Gheorghe Pufu, parohul bisericii, reînvelindu-se cu tablă, construcţia ecleziastică şi împodobindu-se în interior, prin procurarea unor odoare şi obiecte de cult necesare oficierii ritualului religios.

În prezent, corabia credinţei ortodoxe din Colibaşi are la cârma sa pe vrednicii preoţi: Gheorghe Pufu - paroh şi Gheorghe Filip, care oficiază serviciul divin pentru mântuirea sufletelor credincioşilor din parohie încredinţaţi spre păstorire.

REDACŢIA

BISERICA "SF. NICOLAE" RACOVIŢA

Sfântul locaş al bisericii cu hramurile "Sf. Nicolae" şi „Sf. Apostoli" a fost construit în anul 1786, pe un platou, în apropierea confluenţei Râului Argeşel cu Râul Târgului, de către egumenul Mânăstirii Râncaciov, arhimandritul Daniil, şi de jupân Dumitraşcu Brătianu, potrivit pisaniei săpate, cu litere chirilice, de către meşterul Hristea în lespedea de piatră fixată deasupra intrării în pronaos.

Sub raport arhitectural, monumentul construit din carămida legată în mortar de var, conserva în plan şi în elevaţie, elemente originare înscriindu-se tipologic în categoria bisericilor de plan triconc, cu absida poligonala la altar.

În patrimoniul de valori al bisericii se află cărţi ritualice foarte valoroase precum: "Penticostarion"-1786, "Mineiele" tiparite la Buda în 1804-1805,"Vieţile Sfinţilor"-1835/1836,"Penticostar"-1841 etc.

Biserica monument "Sf. Nicolae şi Sf. Apostoli" din Racoviţa este slujită cu devoţiune de către neobositul preot paroh Gheorghe Chiliment.

PRODUSELE TRADIŢIONALE AU AVUT MARE SUCCES LA SĂRBĂTOAREA RECOLTEI

Centrul civic al oraşului Mioveni a fost împodobit de sărbătoare. Sărbătoarea Recoltei pe Valea Argeşelului a durat trei zile, timp în care platoul Casei de Cultură a Sindicatelor Dacia a fost plin cu produse specifice acestui anotimp: diverse sortimente de brânzeturi, produse tradiţionale din carne, fructe, legume, must, vin şi ţuică, ce au făcut deliciul publicului numeros. Sărbătoarea a reunit agricultori şi producători din tot judeţul care şi-au amenajat standuri care de care mai frumoase. Acest gen de manifestare a avut loc pentru prima dată în oraşul nostru, şi se vrea a deveni o tradiţie.

Deschiderea evenimentului a fost marcată printr-un program artistic susţinut de Ansamblul folcloric „Carpaţi” al Casei de Cultură „Tudor Muşatescu” din Câmpulung, şi de Taraful şi Ansamblul de dansuri populare „Plai de Dor” al Centrului Cultural Mioveni.

Prezenţi la evenimen, preşedintele şi vicepreşedintele Consiliului Judeţean Constantin Nicolescu respectiv Florin Tecău, deputatul Ion Burnei dar şi o seamă de primari argeşeni au fost încântaţi de produsele tradiţionale expuse de producătorii argeşeni participanţi.

În acest an sărbătoarea a fost dublă, tot cu această ocazie desfăşurându-se şi Târgul Meşterilor Populari.

Directorul Centrului Cultural Mioveni, Argentina Culcuş: *„Sărbătoarea din acest an este dublă pentru că sărbătorim deopotrivă Ziua Recoltei dar şi Târgul Meşterilor Populari. Scopul acestui târg ajuns deja la ediţia a VI-a, este acela de a revitaliza meşteşugurile populare tradiţionale, de aducere în faţa publicului obiecte de valoare, frumoase produse meşteşugăreşti. Dacă în anii trecuţi târgul se ţinea undeva la jumătatea lunii iulie, am considerat mult mai potrivit să îl facem în octombrie şi să unim cele două evenimente sub genericul: Sărbătoarea Recoltei pe Valea Argeşelului”.*

Organizatorii evenimentului au fost: Consiliul Local Mioveni, Primăria oraşului şi Centrul Cultural.

REDACŢIA

Meşterii au încercat să atragă publicul cu frumoase obiecte tradiţionale lucrate manual: sculpturi din lemn, bijuterii, costume populare, icoane pe sticlă şi lemn.

PRIETENII NOŞTRI DIN LANDERNEAU - FRANŢA NE-AU VIZITAT

În perioada 23 – 27 Octombrie 2009, în oraş a fost prezentă o delegaţie din Landerneau – Franţa, localitate înfrăţită cu oraşul nostru de 20 de ani. Delegaţia formată din 11 oficiali: consilieri şi oameni de afaceri a fost condusă de primarul oraşului Patrick Leclerc. Programul pritenilor noştri din Landerneau a fost încărcat, aceştia vizitând de-a lungul celor 5 zile mai multe locaţii din oraş: Căminul Creşă, Piaţa Dacia, Uzina Dacia – Renault, Cantina Socială, având totodată ocazia să între în legătură cu oameni de afaceri din oraşul nostru.

Cu vizita delegaţiei franceze a coincis în acest an şi „Ziua bucătăriei franceze" (La Journée de la Cuisine Française), la care au participat copii de la Şcoala „Liviu Rebreanu", Liceul „Iulia Zamfirescu" şi Grupul Şcolar Colibaşi.

Redacţia

FOCUL LUI SUMEDRU

În ajunul Sfîntului Dumitru, pe Valea Argeşului există un obicei numit Focul lui Sumedru. Acest foc simbolizează înnoirea timpului, dar şi alungarea spiritelor rele. Evenimentul este o tradiţie în judeţul nostru, marcînd şi încheierea anului agricol. În jurul imensului foc ce se aprinde de obicei în cel mai înalt loc al satului, se adună toţi sătenii, iar femeile împart covrigi, nuci, mere şi chiar cîte un pahar cu vin. După stingerea focului, fiecare localnic ia acasă un tăciune, pe care îl aruncă apoi în propria livadă. Deşi s-au schimbat multe lucruri, se pare că obiceiul nu a pierit în multe dintre localităţile noastre.

La Mioveni tradiţia nu a pierit. În această parte a judeţului, tinerii şi bătrînii sînt încă foarte încîntaţi de această tradiţie şi o respectă cu sfinţenie. În acest sens, Consiliul Local şi Primăria oraşului Mioveni au organizat astfel de focuri în toate cartierele şi le-au oferit in fiecarea an locuitorilor covrigi.

Redacţia

PROIECT MULTILATERAL COMENIUS

În ziua de 5 noiembrie 2009, la Centrul Cultural Mioveni a avut loc diseminarea activităților desfășurate în timpul vizitei în Polonia de către echipa Şcolii cu clasele I-VIII "Liviu Rebreanu" Mioveni, în cadrul proiectului european multilateral Comenius intitulat “If you want to see the beauty of the world, first you have to find it in yourself” („Dacă vrei să vezi frumusețea lumii, trebuie să o găseşti mai întâi în tine însuţi”), în parteneriat cu şcoli din Polonia, Italia, Malta şi Lituania.

Proiectul este realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Sectorial Comenius al Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții, şcoala noastră beneficiind de un grant de 24000 de euro pentru realizarea activităților propuse în proiect.

Toate informațiile pe care le furnizăm reprezintă responsabilitatea exclusivă a echipei de proiect, iar Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației şi Formării Profesionale şi Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care este folosit conținutul acestor informații.

La această acțiune au participat: Ion Georgescu, Primarul oraşului Mioveni, Aurel Costache - Viceprimarul oraşului Mioveni, prof. univ. dr. ing. Tiberiu Macarie - Directorul Centrului de Formare Muntenia al Universității din Piteşti, Ion Stanciu - Directorul Fundației „Consorțiul pentru Dezvoltare Locală” Mioveni, Elisabeta Panait - Director Casei de Cultură a Sindicatelor Mioveni, consilieri locali, directori ai şcolilor din oraşul Mioveni, părinți, cadre didactice, elevi.

Activitatea a demarat cu intonarea imnului şcolii, interpretat de elevii clasei a IV-a C.

Din cuvântul domnului primar Ion Georgescu, s-a desprins îndemnul adresat tuturor cadrelor didactice din şcolile oraşului de a participa la acest tip de proiecte, asigurându-ne de tot sprijinul Primăriei şi al Consiliului Local Mioveni.

Au fost prezentate scopul, obiectivele proiectului, activitățile ce urmează a fi desfăşurate, imagini şi detalii referitoare la activitățile derulate în Polonia, compararea sistemelor de învățământ din Polonia şi România precum şi informații generale despre participarea şcolilor în programul Comenius.

În finalul activității, a fost prezentat un scurt program artistic, susținut de renumitul interpret, câştigător al Cerbului de Aur Junior 2009, Ion Moise Bădulescu, şi de alți elevi ai şcolii noastre: Valentin Poienariu, Petruța Iovu, şi grupul vocal al clasei a IV-a C.

Aprecierea elevilor care au participat la această activitate a fost făcută prin acordarea de diplome din partea şcolii şi prin participarea la o excursie oferită de domnul Ion Georgescu, primar al oraşului Mioveni.

Coordonator proiect:
prof. Ana Tudor

Director,
Prof. Iulian RIZOAICA

COMUNICARE ÎN CARIERA DIDACTICĂ PROFESOR - ELEV

Institutor: Gabriela TUDOR
Şcoala Nr. 9 Piteşti – Argeş

Relaţia profesorului cu elevii reprezintă o construcţie reciprocă, dinamică, ce se repliază permanent în funcţie de circumstanţe şi scopuri educative. Ea este rezultatul unei „opere" comune ce se definitivează în timp, prin implicarea ambelor părţi. Relaţia cu elevii nu trebuie să se reducă doar la un aspect formal, profesorul trebuie să se adapteze neîncetat la specificul grupului şcolar sau la membrii acestuia.

Raportul dintre elev – profesor este orecum dezechilibrat din cauza diferenţelor de vârstă, de statut social, etc, dar ele nu trebuie să devină motiv de depreciere a elevilor, de infatuare, de impunere a propriei persoane, de exercitare a autoritarismului. Autoritatea reală a cadrului dicactic nu este dată de duritate, rigiditate normativă, abuzul de statutul său formal, sancţionare repetată în relaţie cu elevii, ci de recunoaşterea competenţei pedagogice şi mai ales manageriale. Profesorul are un rol crucial în viaţa elevilor, atât abilităţile de dascăl cât şi însuşirile de personalitate au repercursiuni profunde în inima discipolilor, provocând reverberaţii încă mulţi ani după terminarea studiilor. Adesea vâzând că nu este înţeles, elevul poate să se închidă în sine şi să refuze să dea explicaţii. Dacă asemenea cazuri se repetă, apare la elevul respectiv aşa – numitul fenomen de „rezistenţă interioară" în virtutea căruia elevul, deşi înţelege bine şi poate să facă ceea ce îi cere profesorul, nu-şi însuşeşte această cerinţă şi se încăpăţânează să nu o ducă la îndeplinire,în aceste cazuri, contactul dintre profesor şi elev se întrerupe şi înţelegerea reciprocă dispare.

Prin dăruirea cu care îşi exercită atribuţiile, prin felul său de a fi ori de a nu fi,profesorul apropie sau îndepărtează copiii, fenomenul de inadaptare este strâns legat de personalitatea şi acţiunile profesorului. Forme ale violenţei verbale, poreclirea, ameninţarea, ironizarea, sunt adesea cauze ale inadaptării elevilor la viaţa de şcolar, iar profesorii aroganţi, agresivi sunt priviţi de elevi cu antipatie. „Apelul la pedeapsă şi la ameninţări pare să reprezinte una dintre cele mai neinspirate şi mai contraproductive decizii pe care le poate lua un dascăl" A. Neculau.

Indiferenţa faţă de personalitatea elevului ameninţă nevoile şi trebuinţele spirituale de bază ale acestuia, respectul faţă de sine, nevoia de răspuns afectiv din partea celor din jur, nevoia de securitate pe termen lung, de succes, precum şi nevoia de a aparţine unui grup şi a fi acceptat de acesta.

Practica şcolară tradiţională nea lăsat imaginea profesorului care, vrea să domine elevii şi să-i subordoneze. Într-un asemenea climat nimic nu se face din convingere şi pasiune.

Oricât de dotat, inteligent şi bine pregătit este un profesor, dacă este o persoană rece are mai puţine de transmis în clasă. Profesorul care este distant, care nu este interesat şi de sufletul elevului său pe lângă faptul că nu este agreat de colectiv, crează şi stări de repulsie faţă de activitatea şcolară.

O capacitate deosebită, necesară în realizarea unei relaţii optime între dascăl şi elev o reprezintă empatia. Empatia didactică reprezintă acea capacitate a dascălului de a se transpune în „fiinţa" elevilor săi, de a intui procesualitatea cognitivă şi afectivă a celor cu care interacţionează, de a vibra şi a retrăi afectiv, stări, gânduri, proiecte.

Raporturile dintre profesor şi elev nu prezintă numai o latură

intelectuală. Factorul afectiv are o importanţă deosebită asupra randamentului intelectual al elevului. Crearea de bună dispoziţie în clasă reprezintă o condiţie necesară pentru evitarea eşecului scolar. Fiecare lecţie se desfăşoară într-un climat afectiv particular, dispoziţia clasei variază în funcţie de cea a profesorului.

Modul în care profesorul reuşeşte sa relaţioneze cu elevii săi este o artă, trebuie să dea dovadă de sensibilitate şi dragoste pentru copii, de empatie şi echilibru afectiv, să acorde atenţie problemelor pe care elevii trebuie să le clarifice, să nu minimalizeze problemele care îi frământă, să le acorde respect, contribuind astfel în mod pozitiv la propria lor formare. Iniţiativa trebuie să aparţină dascălului, care trebuie să conducă, să dirijeze aceste relaţii şi să le structureze pe comunicare.

„Nu putem direcţiona vântul, dar putem direcţiona direcţia vâslelor" Vince Lombardi.

SĂRMANI SUTĂ LA SUTĂ

Am cunoscut odată la vreme de vacanţă
O tare necăjită, o smeadă bătrânioară
Îi zic aşa căci încă nu-şi prea trăise anii
Cât să o poată lumea numi octogenară.

Brăzdase însă vremea pe faţa ei velură
Sinistre reliefuri, cu plugu-i nemilos
Iar striele-nvechite şi roase de uzură
Şedeau ca pe un schelez de sus şi până jos.

„Fătuca mea-i sărmană, la margine de ţară
O văd din joi în Paşte şi tare o doresc
N-am bani să plec la dânsa cu-aşa o pensioară
De unde-atâţia galbeni, biletul să-l plătesc?!...

Nici eu nu au, sărmanii, de unde să-mi tot deie
Au dat apartamentul şi-o vilă şi-au făcut
Îmi scriu că-i o minune, un „Pelişor" la cheie
Frumoasă, mobilată, cum nu s-a mai văzut.

Au strâns, amar sărmanii şi-au economisit
Să termine o dată cu hârbul de măidan
O ... rablă învechită, o... gioarsă de „Olsit"
Şi-acum se plimbă, bieţii, într-un „Reno-Megan"
La bloc stăteau sărmanii ca-ntr-un cuptor blindat
Curgea pe ei sudoarea, grătar, fripturi, miros...
Acum au sărăcuţii şi aer condiţionat
Şi frig în aer liber tot ce-i mai bun de ros.

Sărmanii, amărâţii, azi pleacă la Paris
Să-şi facă şi ei concediul să simtă că trăiesc
Mă-ncearcă iar ficatul, dar plâng de bucurie
Nu ştiu când vin de-acolo, poate mă mai găsesc...

Sunt graşi, frumoşi săracii, azi am primit o carte
Îmi scrie ginerică cu propria lui mână
Se roagă pentru mine, de toate să am parte
Şi zice că-mi aduce tămâie d-aia bună

M-au cam lăsat genunchii şi simt cum tremur toată
Iar când le plâng de milă mă rog şi zic
Că pot să mor de foame, desculţă, dezbrăcată
Sunt fericiţi „copiii"... nu-mi trebuie nimic..."

PĂCATE AMĂRÂTE

Mi-am pus dinţi noi în gura toată
Să pot zâmbi fără angoase
Dar nu pot rupe mai nimica
Şi-aşa-mi plăcea să rod oase...

CE E TALENTUL

Talentul e atunci când ai
Ce spune lumii. Dacă-l ai.
Iar de nu-l ai şi crezi că-l ai
De unde n-ai, de un' să dai?!...

INCONŞTIENŢĂ

Sub noi, planeta avea de toate
Acum sunt cam pe terminate
Şi pregătindu-ne mormântul
Am poluat întreg pământul.

DUMNEZEU SĂ-L IERTE

Ne-am cunoscut în puşcărie
Când mă loveai, călău ce eşti
Acum eşti la măcelăţie
După cum văd. Totâmpiteşti.

Prof. Marian Mecu
Membru al „Ligii Scriitorilor"

SPORIREA EFICIENŢEI ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL LIMBILOR STRĂINE

Prof. Aura NEDELCU
Grup Şcolar Construcţii de Maşini Colibaşi

Eficientizarea învăţământului limbilor străine implica o pregătire de specialitate şi mai ales una pedagogică cu totul specială. Pe plan mondial există în momentul de faţă o literatura pedagogică în legătură cu acest subiect, care fiind atât de vastă depăşeşte posibilităţile unei singure persoane de a fi la curent cu tot ce apare. În acelaşi timp se poate observa şi învechirea unor lucrări, cândva foarte apreciate, dar astăzi, prin forţa împrejurărilor depăşite, ducându-ne chiar pe căi perimate.

Este greşit să se creadă că un profesor, care stăpâneşte perfect specialitatea, problemele de lingvistică şi de literatură, este automat şi un profesor bun. Pentru aceasta îi sunt necesare însă numeroase cunoştinţe interdisciplinare de didactică, pedagogie, psihologie, etc., care conjugate sufleteşte cu dragostea pentru copii şi adolescenţi pot crea un profesor de calitate.

Considerând că nu pot exista metodici, didactici universal valabile pentru toate epocile si toate zonele pământului, aceasta fiind cu atât mai mult valabil intr-o societate democratică, pluralistă, unde lupta de idei este un element cu totul natural, profesorul trebuie să-şi dea seama de obiectivele urmărite in programa analitică a limbilor străine. S-a discutat mult despre un învăţământ comunicativ. A fost însă o greşeală să se considere, după cum s-a întâmplat adesea, că numai comunicarea orala este comunicare. Dar si cea scrisă este tot comunicare, limba străina fiind tocmai utilă ca mijloc de informare şi documentare ştiinţifică, ştiinţa presupunând cunoaşterea limbilor străine.

În ceea ce priveşte perfecţiunea cunoaşterii unei limbi străine, este cazul să fim mai modeşti, ştiind foarte bine că, de fapt, nu există nici o cunoaştere perfectă a limbii materne, influenţa acesteia la învăţarea unei limbi străine neputându-se în nici un fel elimina. Să nu le creăm elevilor iluzia că se poate învăţa o limbă străină fără efort, căci in realitate este nevoie de un studiu intens pentru însuşirea lexicului si a problemelor de gramatică.

Învăţământul imitativ, neconştientizat n-a condus nici în învăţământul şcolar, nici la adulţi la competenta şi performanţa de a comunica. Se impune un minim de cunoştinţe şi, obligatoriu, şi cunoştinţe de gramatică română. Iar profesorii de limbi străine sunt obligaţi să cunoască în amănunţime programa analitică de limba română, precum şi manualele respective.

Rolul memoriei este foarte important la studiul limbilor străine. Ca şi în trecut rolul profesorului este central. Numai că rolul acestuia a început să se schimbe: el nu mai predă lecţia, ci a devenit organizatorul acesteia, în care elevii depun o vie activitate.

Adesea se critică manualele şcolare. A critica e uşor, dar a critica ştiinţific este mai greu. Se impune în special o „întinerire” a tipurilor de exerciţii. Creativitatea şi informaţia la zi a profesorului au acum un rol determinant.

În pedagogia contemporană se consideră pe bună dreptate că procesul de instruire nu este univoc, ci biunivoc. Nu numai elevii au de învăţat de la educatorii lor, ci şi aceştia de la învăţăceii lor.

RELAŢIA PROFESOR - ELEV ŞI EFECTELE FRUSTRANTE ALE APRECIERII ŞCOLARE

Prof. Aura NEDELCU
Grup Şcolar Construcţii de Maşini Colibaşi

Fiind un act ce ţine de sfera relaţiilor interpersonale, actul educativ, eficienţa sa, se decide pe terenul raporturilor concrete zilnice, dintre profesor şi elev. În problema relaţiei profesor-elev, pe lângă o bogata experienţă pozitivă ce s-a acumulat în decursul anilor, se constată că uneori predomină arbitrarul, practici învechite şi prejudecăti pe care o atitudine conservatoare le menţine. Pentru perfecţionarea relaţiei este necesar să se ia în consideraţie, pe de o parte, obiectivele educaţiei, iar pe de alta parte psihologia tineretului contemporan, actul educativ fiind un proces de continuă invenţie socială.

Relaţiile dintre profesor şi clasă se polarizează, în general în sentimente de simpatie, încredere reciprocă sau, dimpotrivă, de antipatie, neîncredere şi chiar ostilitate. Sunt şi cazuri când contactul spiritual dintre profesor şi elev nu trece de zona indiferenţei: clasa nu există pentru profesor şi nici profesorul pentru clasă. Iniţiativa trebuie să aparţină însă profesorului, care ţinând seama de legea esenţială a relaţiilor afective interumane, trebuie să conducă, să dirijeze aceste relaţii şi să le structureze pe colaborare.

Sursa de nemulţumire a elevilor îşi are originea în comportamentul unor cadre didactice, în imaginea deformată pe care unii elevi o au despre profesori şi profesorii despre ei. O parte însemnată din profesori, în aprecierile pe care le fac asupra elevilor, pun accentul cu precădere pe eşecurile acestora, fac prognoze descurajatoare, pierzând din vedere perspectiva optimistă a viitorului elevului.

Autoritatea profesorului, bazată pe principiul ”magister dixit”, trebuie înlocuită cu una întemeiată pe relaţii în care profesorul are rol de îndrumător şi coordonator al activităţii elevului. Orice încercare de a umili sau încurca un elev mai ales în prezenţa colegilor săi va sfârşi printr-un rezultat nedorit; elevul ori se retrage în sine, refuzând să mai comunice, ori reacţionează violent faţă de încercarea de a fi încurcat sau umilit.

Indiferenţa faţă de personalitatea elevului ameninţă nevoile şi trebuinţele spirituale de baza ale acestuia, respectul faţă de sine, nevoia de răspuns afectiv din partea celor din jur, nevoia de securitate pe termen lung, de succes, precum şi nevoia de a aparţine unui grup şi de a fi acceptat de acesta.

Practica şcolară tradiţională ne-a lăsat imaginea profesorului care vrea să domine elevii şi să-i subordoneze. Într-un asemenea climat nimic nu se face din convingere şi pasiune. Este necesar să se facă trecerea de la vechiul tip de relaţii în care profesorul colaborează cu elevii. Principala activitate a acestuia nu va fi predarea, ci angajarea elevilor în investigaţii şi lucrări independente. Relaţiile bazate pe stimă şi respect reciproc reclamă şi un limbaj adecvat. Expresiile ironice şi jignitoare tulbură atitudinea elevilor faţă de profesorul lor şi îngreunează crearea unui climat favorabil muncii creatoare în clasă.

Profesorul care cunoaşte valoarea aprecierii pozitive nu se va feri de o uşoară supraapreciere a performanţelor elevului; îl va aprecia pe elev mai mult decât merită, spre a-l face să merite pe deplin aprecierea, să se ridice la nivelul aprecierii făcute. Nu este deloc întâmplător că profesorii ce impulsionează elevii mai mult prin laudă, obţin rezultate mai bune în procesul de educaţie.

Raporturile dintre profesor şi elev nu prezintă numai o latură intelectuală. Factorul afectiv are o importanţă deosebită asupra randamentului intelectual al elevului. Crearea de bună dispoziţie în clasă reprezintă o condiţie necesară pentru evitarea eşecului şcolar. Fiecare lecţie se desfăşoară într-un climat afectiv particular, dispoziţia clasei variază în funcţie de cea a profesorului.

De aceea profesorii trebuie să aibă grija ca în derularea procesului de învăţământ să nu lezeze personalitatea elevului, ci să-l ajute să o dezvolte, să-l ajute să înveţe să gândească singur pentru ca atunci când va părăsi băncile şcolii să nu depindă de nimeni, cel puţin din punct de vedere intelectual.

CERCUL DE PICTURĂ ANTEU

De ce Anteu…

"Anteu", uriaş faimos în mitologia greacă, fiul lui Poseidon şi al Geei, era de neînvins atâta timp cât atingea pământul. Vigoarea o primea de la mama sa , Geea fiind personificarea Pământului.

„Anteu" a fost pentru noi la început un vis, nu ceva foarte definit, ci un gând ca o "tuşă" de penel, şi multe nelinişti, nemulţumiri, dorinţe…

Nemulţumirea ca în sânul societăţii civile a murit interesul pentru fenomenul cultural. Că omul de rând, mereu grăbit şi supus stresului cotidian, nu mai are o scară a valorilor frumosului, şi că… doar manelele prind.

A mai fost şi dorinţa de a împărtăşi din tainele culorilor celor din jur, şi nevoia de a mă regăsi în sufletele celor la început de drum şi căutare, şi gândul că tu la început de drum nu ai avut un îndrumar. Şi că ţi-a trebuit o tenacitate de Sisif pentru a izbuti. Gândul că ţi-ar fi fost mult mai uşor dacă erai susţinut, iar anii de căutare i-ai fi folosit din plin. Pentru că pe tărâmul dumnezeiesc al artei, tu, truditorul, rătăceşti în spaţiul dintre flori şi stele, cauţi şi te cauţi clipă de clipă, arzi fiecare la intensitatea harului tău, dat de Dumnezeu.

Apoi, a mai fost necesitatea de a ieşi din casă într-un oraş cu oameni şi tineri care gândesc aparte. Şi cărora nu le sunt străine noţiuni ca: teatru, muză, poezie, formă şi culoare, şasiu, model şi modelaj , tabără de creaţie, spatulă şi şevalet, marmură, granit, acid oxalic, intonaco, fresco, pictură a secco, sinopia sau arriccio.

A mai fost şi o undă de gând amar ,şi anume că deseori , elevi şi părinţi deopotrivă, chiar şi şcoala au tratat desenul, muzica , sportul ca pe nişte discipline auxiliare. Ore în care poţi face matematică, dirigenţie, divertisment, sau pur şi simplu poţi să le transformi în recreaţii.

V-aţi întrebat vreodată? tineri sau mai puţin tineri: dacă noi toţi am ştii să mângâiem clapele unui pian sau corzile unei viori, le-am asculta pană la lacrimă sunetele , dacă am ştii să îmbrăţişăm cu şmirghelul şi cu sufletul lemnul de păr sau de prun al unei sculpturi, dacă materiei brute i-am da viaţă din, truda, dragostea şi visele noastre,dacă am ştii să vibrăm a slovă şi inima near fi paletă … şi plumb, şi violet, şi răsărit de zi, foc mocnit de amurg sau vis poleit cu pulbere de lună…

Dacă am ştii să privim stelele şi nu le-am mai crede reci şi de neatins, sau să ascultăm ploaia ,să trăim răsăritul de soare …

Dacă nu v-aţi întrebat toate astea, închideţi pentru o clipă ochii şi faceţi un exerciţiu de imaginaţie. Imaginaţi-va o astfel de lume , a voastră, în care aţi trăi. Şi aţi iubi...

Întrebaţi-vă cum v-aţi simţi într-o astfel de lume, ce preocupări,ce gânduri şi trăiri aţi avea, cum v-aţi uita la omul de lângă voi…

Dacă aţi deschis ochii ,uitaţi-vă atent în jur. Lumea asta există .Cel puţin în mintea şi sufletele unora dintre noi. Nu trebuie decât să punem visul în operă, să trecem de la stadiul de gând şi imaginaţie la cel de faptă.

Acel vis, ca o tuşă de penel, poate deveni realitate. Şi pentru voi. Pentru noi nu mai e un vis. Este "Anteu", un grup de "teribilişti" , care în primăvara lui 2001 şi-au strâns mănunchi visele, lacrima, neliniştile şi talentul, făcând să reînvie în urbea noastră, fenomenul FRUMOS. În literatură , uneori Anteu a fost asemuit păsării Phoenix,renăscând din propria-i cenuşă .Aşa a apărut Anteu.

Un gând renăscut din cenuşa altor arderi, în alte vremi trecute, pe altarul artei. Pentru că astfel de preocupări au fost mereu. Le-au stins din timp în timp vicisitudinile vieţii si ignoranţa oamenilor.

Ca orice desen, a fost întâi o tuşă,apoi alta, un crochiu, pe urmă un contur bine definit, cu perspectivă şi proiecte de activitate. Anteu s-a ridicat într-o primăvară şi ca orice plăntuţă a crescut , a înflorit, a dat roade şi va mai da. Pentru că vă asigur, nu este o plantă anuală sau bienală,este una perenă cu rădăcini adânci de datină şi tradiţie. Şi vă mai asigur de un lucru :porţile sufletului lui Anteu, ca şi uşile atelierului vă sunt deschise tuturor. Ca cititori ai publicaţiei, ca truditori, colaboratori sau susţinători şi simpatizanţi ai cercului de creaţie şi Asociaţiei Pro –Arta ArtGESIS care s-a născut dintr-un vis. Visul de a susţine fenomenul cultural şi tradiţia. Noi toţi credem că nu există limite , nici măcar de vârstă şi orientare,pentru a spera , pentru a creea, pentru a gândi ,spre mai frumos, spre înainte, spre idealuri şi stele … spre condiţia noastră de oameni ai mileniului trei …

Cornel CÂRSTEA

Cine suntem, de unde venim, încotro ne îndreptăm…

Noi suntem „oamenii din lună" … Flăcări albe în candelabrul cerului … Suntem cei care ne facem nimb din praf de stele şi veşmânt evanescent din mătase de curcubee … Cerşetori spirituali la Poarta Cerului …

Suntem asemenea fluturilor care ies dimineaţa în pragul florilor de unde îşi iau zborul zig-zagat printre oameni,împrăştiind bucurie…

Venim din Totdeauna, planetă în Constelaţia Speranţei.

Ajunşi aici, printre voi, am observat în jur numeroşi purtători de perle ce trebuie puse în valoare. Lor le trebuie şnurul pe care să fie expuse. Inteligenţa, creativitatea, trebuie să aibă suportul de a se exprima.

În acest orăşel sunt oameni cu profil de învingători. Conchistadori moderni veniţi din toată ţara să cucerească o pâine,care au dorit să rămână în acest frumos spaţiu geografic. Sângele lor, înnobilat curge acum prin trupurile primei generaţii de Mioveneni.

Povestea cartierului nostru cu zâne şi cu feţi-frumoşi care le trag ocheade din zborul skate-boardurilor, poate începe în taina focului din lemn de chiparog* prin care dansează naluci în rochii de fum alb. Din când în când, din flăcări sar pietre preţioase până aproape de noi … Aceştia sunt ei …

Ei, cei ale căror mâini aleargă pe suprafaţa pânzei, căutându-i suflarea şi o acoperă cu fire de culoare izvorâtă direct din inimă … mângâie piatra,căutându-i miezul, acolo unde se ascund capodoperele … îşi lasă degetele martore plânsului pădurilor de viori …

Să-i expandăm în societate,molipsitor de pozitiv, radiind bucuria cuvântului ales, a sunetului dulce de pe portativ sau de pe creanga din codru, a luminii răsfrânte-n culoare …

Să-i readucem pe scena vieţii pe visătorii care pot să spună „Pe norul acela ne-am iubit odată „apoi, din puful lui ne-am făcut aripi cu care am zburat în adâncul mării,la nunta algelor roşii, inflorite într-un reflex mimetic, la un prea roşu răsărit de soare … "

Cei cu mintea ascuţită se cunosc uşor. Au ţeasta lui Oblio. Dacă acum hălăduiesc încă prin Pădurea fără Rost, să le deschidem drum către Poiana cu Speranţe a lui Anteu.

Bolnavi de speranţă şi de iluzii,cu ochii pe cerul înverzit de ierburi de leac, în spaţiul divin al creaţiei,visăm la ploaia cu diamante,lacrimi de Dumnezeu care să ne vindece de neputinţă,şi de ură,şi de păcat…

Şi astfel, fiecare Anteu dintre noi, înrădăcinat în pământul dragostei de frumos, să poată înflori în buchetul,,PRO ARTA ArtGESIS"!

* arbore foarte rar, din familia chiparosului.Pădurile de chiparogi sunt cele în care se ascund inorogii [Sssst!...]

Ştefan PREDA

CUPRINS:

CENTRUL CULTURAL MIOVENI

STR. TUDOR MUŞATESCU,BL. V2B, PARTER

TEL/FAX: 0348.445.856

E-MAIL: centrulculturalmioveni@yahoo.com

Director: ARGENTINA CULCUŞ

TIPĂRIT LA: